

то да ся свърши пужни сж още тысяща (1000) руб. сребарни. Тогасъ само душеприказчики тѣ земать отъ вложены тѣ въ Банкъ ать 3500 рубли — тысяща рубли съ проценты тѣ имъ по оно време, и ги пращать въ Габрово за да свършатъ училище то. Рубли тѣ 2500 що оставать, наричамъ ги за полъзъ на отечественна та Българска исторія съ покорнѣ молба на Гг. душеприказчики тѣ да предложать на Николая Васильевича Савельева да я состави пълнѣ и подробна съ исторически приглашенія и примечанія; и ако ся согласи Г. Савельевъ, тогава, като имъ испрати отъ напечатанѣ тѣ исторія десетъ тѣла, тѣи даватъ му отъ суммѣ тѣ, що е въ Банкъ ать 2000 руб. сребарны. Найсетнѣ сумма та, що остава на едно съ проценты тѣ, и съ други тѣ, що ся добихъ отъ двухтысячна та сумма на Г. Савельева ся варди въ Банкъ ать за преводъ ать на исторія тѣ на Българскій и Гръцкій язицы. Преводители тѣ получавать тая сумма съ проценты тѣ, като дадатъ въ рѣцы тѣ на душеприказчики тѣ по 10 тѣла.

Допълваніе по 6 параграфъ. Той параграфъ остава въ силѣ тѣ си, и братанецъ ать ми Николай получава останало то иманіе, като ся утверди завѣтъ ать ми, и ся плати сичка та сумма, коя то завѣщавамъ по различни предмети. Но ако той до оно време не свърши науки тѣ си, тогава, за да ги свърши нека му дадатъ и напредъ тысяща рубли сребърны, и да не ся трудять душеприказчики тѣ съ дребны работы, нека му ся даде лично нему, или по частно то му письмо, сичко то иманіе, дѣто е въ едно друго съ различни хартіи. Но паритѣ, що ся на лице, и оныя кои то има да ся соберать отъ оныя, що сж длѣжны и проч. да ся